

Foundations of Halacha 32.5 - Non-Monetary Transactions

<p>1. <u>Mishnah Bava Metziah 75a-b</u></p> <p>MISHNAH. A man may say to his neighbor, 'help me to weed, and I will help you; assist me to hoe, and I will assist you.' but he may not suggest, 'do you weed with me, and I will hoe with you; do you hoe with me, and I will weed with you.' All the days of the dry season are equal, and likewise of the rainy season. [But] one may not say, 'plough with me in the dry season, and I will plough with you in the rainy season'....R. Simeon said: there is a form of verbal interest. [Thus:] he [the borrower] may not say to him [the lender], 'know that so-and-so has come from such and such a place.'</p>	<p><u>תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף עה</u> <u>עמוד א</u></p> <p>משנה. אומר אדם לחבירו: נכש עמי ואנכש עמך, עדור עמי ואעדור עמך. ולא יאמר לו: נכש עמי ואעדור עמך, עדור עמי ואנכש עמך. [עמוד ב] כל ימי גריד - אחד, כל ימי רביעה - אחת. לא יאמר לו: חרוש עמי בגריד ואני אחרוש עמך ברביעה. ... רבי שמעון אומר: יש רבית דברים; לא יאמר לו דע כי בא איש פלוני ממקום פלוני.</p>
<p>2. <u>Gemara Bava Metziah 75 b</u></p> <p>GEMARA. It has been taught: R. Simeon b. Yohai said: Whence do we know that if a man is his neighbor's creditor for a maneh, the latter must not extend a greeting to him, if that is not his usual practice? From the verse, Usury of any word which may be usury, [teaching] that even speech is forbidden.</p>	<p><u>תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף עה</u> <u>עמוד ב</u></p> <p>גמרא. תניא, רבי שמעון בן יוחי אומר: מנין לנושה בחבירו מנה, ואינו רגיל להקדים לו שלום שאסור להקדים לו שלום - תלמוד לומר +דברים כ"ג+ נשך כל דבר אשר ישך - אפילו דיבור אסור.</p>
<p>3. <u>Rema OC 170:13</u></p> <p><i>Gloss: A person should not say to his fellow, "Come and partake of my /hospitality in the way/ that you fed me." /The reason is/ that this is like repaying a debt to him and it /therefore/ appears as if /his fellow/ lent him /the food/. /Consequently, / there are grounds for concern that he will give him more food /than he took from him/ and this involves (31) a consideration of interest. (32) However, it is permitted to say to /one's fellow/, "Come and partake of my /hospitality / and I will partake of your /hospitality some /other time," and /then/ one is permitted to eat (33) even a larger meal from his /hospitality/ subsequently. (...)</i></p>	<p><u>רמ"א אורח חיים סימן קע יג</u></p> <p>הגה: לא יאמר אדם לחבירו: בא ואכול עמי מה שהאכלתני, דהוי כפורע לו חובו ונראה כאילו הלוה לו, ויש לחוש שיאכילוהו יותר ואית ביה (לא) יט משום רבית; (לב) <ז> אבל מותר לומר לו: בא ואכול עמי ואאכול עמך בפעם אחרת, ומותר לאכול עמו אח"כ (לג) אפי' בסעודה יותר גדולה (ד"ע לפי הטור).</p>
<p>4. <u>Mishnah Berurah</u></p> <p>(31) A consideration of interest. What is meant is that this has the appearance of interest, but it is not /considered as actual/ interest halachically, since he did not have this in mind at the outset when he fed him.</p> <p>(32) However, it is permitted to say, etc. /This is/ because when /one does/ so he has no intention whatsoever of obligating his /fellow to give him a meal in return/. He only says this out of</p>	<p><u>משנה ברורה סימן קע</u></p> <p>(ל) תנו לי לאכול - ואם נתנו לפניו [כז] א"צ להמתין תו עד שיאמרו לו שיאכל: (לא) משום רבית - כלומר דמחזי כרבית אבל מדינא לאו רבית הוא דלא היה מתכוין בשעה שהאכילו בראשונה לכך:</p>

<p>courtesy so that he should not refuse his /invitation/, but should /agree to/ partake of his /hospitality/ and not feel uncomfortable about eating his /food/ without payment. The Taz is hesitant /about permitting/ even this /and is inclined/ to be stringent; see there.</p> <p>(33) Even a... meal, etc. This follows because /the host/ does not say to him then, when /he gives him the larger/ meal, that it is in repayment for /the meal he ate/ in the past /at his expense, and he/ only /gives it to him/ as a mere gift.</p>	<p>(לב) אבל מותר לומר וכו' - דאינו [כח] מתכוון כלל בזה לחוב רק אומר כן דרך המוסר שלא יסרב נגד דבריו ויאכל עמו ולא יקשה בעיניו לאכול עמו בחנם והט"ז חוכך גם בזה להחמיר עי"ש:</p> <p>(לג) אפילו בסעודה וכו' - דהלא אינו אומר לו אז בשעת אכילה שהוא לפרעון על מה שעבר רק בדרך מתנה בעלמא:</p>
<p>5. <u>Shulchan Aruch OC 450:1</u></p> <p>1 If a Jew borrowed a loaf /of bread/ from his fellow (1) before Pesach, he must repay him after Pesach. /A transgression/ of /the prohibition against/stealing will be involved (2) if he will not repay him.</p>	<p><u>שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תנ</u></p> <p>סעיף א ישראל שלוח ככר מחבירו (א) קודם הפסח א צריך לפורעו אחר הפסח ויש בו משום גזל (ב) אם אינו פורעו.</p>
<p>6. <u>Mishnah Berurah</u></p> <p>(2) If he will not repay him. As for the fear that /transgression of the prohibition against taking/ interest /may be involved/, since it is forbidden to borrow by the se'ah, 1 this is not /relevant/ when loaves /of bread/ are involved. This is because the variation /in their value/ is mostly negligible and people are not concerned about it. [Acharonim]</p>	<p><u>משנה ברורה סימן תנ ס"ק ב</u></p> <p>(ב) אם אינו פורעו - ומשום חשש רבית דאסור ללוות סאה בסאה ליכא בככרות משום דהחילוק הוא בדבר מועט [ד] ע"פ רוב ולא קפדי אינשי בזה [אחרונים]:</p>